

- reducerea în consecință cu 37 %, în exercitarea competenței sale de fond, a cuantumului amenzii impuse prin decizie recurentelor;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 27 septembrie 2012, T-82/08, Guardian Industries Corp. și Guardian Europe Sàrl/Comisia, în măsura în care Tribunalul a considerat admisibilă scrisoarea Comisiei din 10 februarie 2012;
- declararea, în consecință, a scrisorii Comisiei ca inadmisibilă și înlăturarea acesteia de la dosar;
- reducerea suplimentară, în exercitarea competenței sale de fond, a amenzii impuse prin decizie recurentelor cu un cuantum de cel puțin 25 % din amenda inițială pentru a remedia faptul că Tribunalul nu a asigurat un control jurisdicțional efectiv într-un termen rezonabil, conform articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în prezenta procedură și în procedura desfășurată în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive.

În primul rând, hotărârea încalcă principiul egalității de tratament prin faptul că a confirmat excluderea vânzărilor captive din calculul amenzilor impuse în decizie celorlalți destinatari și prin faptul că nu a rectificat discriminarea care decurge din aceasta în detrimentul Guardian. Astfel, a fost încălcată jurisprudența constantă care impune ca vânzările captive să fie tratate în același mod ca vânzările externe la calcularea amenzilor, în caz contrar acordându-se un tratament de favoare nejustificat producătorilor integrați. Motivarea Tribunalului — în sensul că decizia viza numai „vânzările de sticlă plată către clienți independenți” — nu poate justifica discriminarea în detrimentul Guardian.

În al doilea rând, hotărârea încalcă regulile Tribunalului privind termenele și principiile fundamentale ale dreptului la apărare și egalității armelor prin declararea ca admisibilă a scrisorii Comisiei din 10 februarie 2012. În această scrisoare, trimisă cu o zi lucrătoare înainte de ședință, Comisia a urmărit să aducă la dosar informații noi care nu erau cunoscute Tribunalului, deși avusese numeroase ocazii anterioare să prezinte aceste informații.

În al treilea rând, au trecut mai mult de trei ani și cinci luni între încheierea procedurii scrise și decizia Tribunalului de a deschide procedura orală. Prin această întârziere au fost

încălcate drepturile recurentelor prevăzute la articolul 47 din Cartă, și anume dreptul la o cale de atac efectivă și dreptul de a fi ascultate într-un termen rezonabil. S-a depășit astfel ceea ce Curtea a considerat excesiv în trecut și nu se poate explica prin nici un factor precum complexitatea sau volumul elementelor de probă prezentate Tribunalului. Dimpotrivă, era vorba despre o cauză simplă care implica numai cererea societății Guardian de anulare a deciziei. Elementele de probă se limitau la câteva documente și declarații, toate redactate în limba de procedură. Guardian a făcut tot posibilul pentru a simplifica și a accelera judecarea de către Tribunal a acțiunii sale, inclusiv renunțând la un al doilea schimb de memorii, în pofida importanței acțiunii sale și — având în vedere durata extrem de scurtă a încălcării — în pofida amenzii fără precedent impuse de Comisie.

Recurs introdus la 11 decembrie 2012 de Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd și Kuwait Petroleum (Nederland) BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2012 în cauza T-370/06, Kuwait Petroleum și alții/Comisia

(Cauza C-581/12 P)

(2013/C 55/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd și Kuwait Petroleum (Nederland) BV (reprezentanți: D.W. Hull, Solicitor, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- anularea hotărârii atacate;
- fie (i) anularea articolului 2 litera (i) din decizia atacată ⁽¹⁾ în măsura în care aplică o amendă recurentelor, fie (ii) reducerea cuantumului amenzii aplicate recurentelor, fie (iii) trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prin Hotărârea din 27 septembrie 2012 (denumită în continuare „hotărârea atacată”), Tribunalul a confirmat o decizie a Comisiei din 13 septembrie 2006 prin care s-a aplicat, în solidar, întreprinderilor Kuwait Petroleum Corporation („KPC”), Kuwait Petroleum International Limited („KPI”) și Kuwait Petroleum (Nederland) BV („KPN”) (KPC, KPI și KPN fiind denumite în continuare, împreună, „recurente”) o amendă în cuantum de 16,632 milioane de euro pentru încălcarea articolului 81 CE

prin stabilirea prețurilor pe piața bitumului din Țările de Jos. Fiecare dintre recurente solicită fie anularea hotărârii atacate în măsura în care aceasta aplică o amendă, fie reducerea amenzii, fie trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, pentru următoarele motive:

- Hotărârea atacată ar trebui să fie anulată în măsura în care aplică o amendă sau, în subsidiar, să fie trimisă spre rejudecare Tribunalului, deoarece este viciată de o eroare de drept prin aceea că Tribunalul a interpretat greșit ultimul paragraf al punctului 23 litera (b) din Comunicarea privind cooperarea din 2002, care prevede că, atunci când un solicitant de clemență „furnizează elemente de probă cu privire la fapte necunoscute până atunci Comisiei care au un impact direct asupra gravității sau a duratei presupusei înțelegeri”, Comisia nu va lua în considerare aceste fapte atunci când va stabili cuantumul amenzii aplicate solicitantului de clemență. Tribunalul a hotărât că o faptă este „necunoscută” Comisiei doar atunci când Comisia nu cunoaște deloc fapta. Astfel, chiar dacă Comisia are doar o idee foarte generală despre existența unei înțelegeri și nu are probe directe care îi vor permite să dovedească faptele în legătură cu înțelegerea, un solicitant de clemență care prezintă astfel de dovezi nu va fi în măsură să beneficieze de imunitatea prevăzută la ultimul paragraf al punctului 23 litera (b). Recurente susțin că această interpretare a respectivului paragraf este prea strictă și este greșită din punct de vedere juridic.
- Hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept prin aceea că Tribunalul nu a luat în considerare în mod adecvat probele prezentate de recurente înainte de a concluziona că valoarea probelor prezentate Comisiei de KPN în contextul solicitării sale de clemență a fost diminuată de cererile prezentate de celelalte părți. Tribunalul nu ar fi putut ajunge la această concluzie fără a examina probele prezentate de KPN și fără a le compara cu probele prezentate de celelalte părți, ceea ce nici măcar nu a încercat să facă.

(¹) Decizia C(2006) 4090 final privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (cazul COMP/F/38.456 — Bitum (Țările de Jos), JO (2007) L 196/40.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 12 decembrie 2012 — Sintax Trading OÜ/ Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Cauza C-583/12)

(2013/C 55/07)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sintax Trading OÜ

Pârât: Maksu- ja Tolliamet Põhja maksu- ja tollikeskus

Intervenientă: OÜ Acerra

Întrebările preliminare

- Procedura „prin care să se stabilească dacă a avut loc o încălcare a unui drept de proprietate intelectuală”, menționată la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1383/2003 (¹), se poate desfășura și de serviciul vamal sau „autoritatea competentă pentru a hotărî” care face obiectul capitolului III trebuie să fie distinctă de autoritățile vamale?
- Considerentul (2) al Regulamentului nr. 1383/2003 menționează drept obiectiv al regulamentului protecția consumatorilor, iar potrivit considerentului (3) este necesar să se instituie o procedură adecvată care să le permită autorităților vamale să impună respectarea cât mai strictă a interdicției privind introducerea pe teritoriul vamal al Comunității de mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală, fără a limita totuși libertatea comerțului licit menționată în considerentul (2) al acestui regulament și în considerentul (1) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 1891/2004 (²). Este compatibil cu aceste obiective ca măsurile prevăzute la articolul 17 din Regulamentul nr. 1383/2003 să poată fi aplicate doar atunci când titularul inițiază procedura în vederea constatării unei atingeri aduse unui drept de proprietate intelectuală, menționată la articolul 13 alineatul (1) din regulament, sau trebuie să li recunoască și autorităților vamale posibilitatea de a iniția procedura respectivă, pentru a permite o mai bună realizare a acestor obiective?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 18)

(²) Regulamentul (CE) nr. 1891/2004 al Comisiei din 21 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 328, p. 16, Ediție specială, 02/vol. 17, p. 58)